

И Д Е А Л

/Из Словото на Учителя/

1. ЗАЩО Е НЕОБХОДИМО ДА ИМАМЕ ИДЕАЛ?

За да напредва човек трябва да има висок идеал. Няма ли висок идеал той ще живее като обикновен човек.

Природата обича само ония, които имат висок идеал. Тя ги нарича свои възлюбени деца и по име ги знае. А ония, които нямат никакъв идеал, те не са записани в нейните книги. Те са бракувани, оставени в нейните изби за далечни дни, за далечни времена.

За да помогне на природата човек трябва да върви в съгласие с нея; за тази цел той трябва да има в себе си вътрешен идеал, вътрешен подтик за работа, за повдигане на своята душа. Този идеал може да бъде личен, обществен и най-последно общочовешки. Чрез тези идеали човек развива ума и сърцето си и разбира законите на разумната природа. Идеалите са необходими в живота.

Човек трябва да се установи в какво трябва да вярва, към какво трябва да се стреми, какъв трябва да бъде неговият идеал. Той непременно трябва да се установи. Само тогава животът му ще бъде красив и ще има смисъл.

Идеите са, които дават вътрешен смисъл и красота на живота. Всички живи същества си имат идеали, само че идеалите им се различават.

Ако вие искате невидимият свят да ви отговори, трябва да имате един вътрешен идеал.

Не може да се образуват вътрешни връзки между хората, докато не се създаде един висок идеал помежду им. Сегашните връзки между хората не почиват на здрава основа. Следователно, ние има да работим още много.

Не само връзките с другите хора не са здрави, но не са здрави и връзките ви с невидимия свят, пък и връзките със самите вас не са още здрави. Че вие още не сте научили да пазите своя ум, своето сърце, своите дробове, своя стомах и т.н. Я вижте какво показва това голямо количество лекари днес? Това показва, че съвременните хора са изгубили своя идеал, че те са влезли в курника на грубия материализъм. Днес всички хора, които живеят в курника на грубия материализъм страдат благодарение именно на този материализъм, понеже той със своя морал отрича съществуването на живота, любовта и милосърдието. На този егоистичен морал се дължат всички страдания на съвременното човечество, чрез които днес си изкупуват греховете. Материалисти има и в църквите, и в домовете, и между учените; този груб материализъм съществува навсякъде.

Каже ли един човек, че всичко е на земята, че никакъв идеал няма, и не трябва да се търси, този човек е мъртъв. Какъв идеал може да съществува при такова материалистическо схващане? Такъв човек си казва: аз трябва да се понаям, понапия, докато ми е времето. И най-последно хорото, пиенето, яденето, спането, театрите и разните забави му стават идеал в живота. Обаче яденето, пиенето, спането, насладата не може да бъде идеал; идеал не може да бъде вашата къща; идеал не може да бъде знанието, парите, силата. Идеал не може да бъде даже красотата. Защо? Всички тия неща търпят промени в света. Силният е силен при известни условия; ученият е учен при известни условия. Всички неща, които се видоизменяват не съдържат в себе си идеал. Идеалното е без промени.

Всеки човек, всеки дом, всеки народ, па и цялото човечество, ако искат да се повдигнат трябва да имат висок идеал, на който да служат ден и нощ. Само така ще могат да бъдат всесилни. Силен може да бъде само този, който служи на Бога.

У всички, във всеки човек трябва да има устрем. Погрешката у всички ви е тази, че нямате устрем. Идеал трябва да имате! Ако ти се спреш при най-малката мъчнотия, у тебе няма устрем. Щом имаш устрем ти ще бъдеш като птиците, ще имаш крила. Щом имаш устрем, щом имаш идеал никаква мъчнотия, никаква спънка не може да те спре в твоя възход нагоре към върха на съвършенството.

За да бъде полезен на другите според способностите и дарбите си, човек трябва да се ръководи от един свещен идеал, да се стреми да служи на Божественото съзнание в Бога, на Божественото в своя ближен и на Божественото в себе си. Следвайте великите идеали на вашата душа, които носите в себе си от детинство. Те ще организират ума и сърцето, за да се прояви духът и душата.

2. КАКЪВ ТРЯБВА ДА БЪДЕ НАШИЯТ ИДЕАЛ?

Истинският идеален живот изключва всички погрешки и престъпления. Грехът, погрешките са случайни, вметнати неща в живота. Задачата на хората не се заключава в правене на погрешки и престъпления, а в тяхното изправяне. Погрешките се заличават само когато се изправят.

За да не останете обикновени хора, стремете се към висок идеал – “Тогава да живеем като Христа”. Христос живее като велик поет, като велик философ, като велик учен, като велик музикант, като велик художник, като велик мъдрец, като велик естественик.

Навсякъде и във всичко пръв Христос е дал простор на Божественото в себе си. За да постигне това човек трябва да бъде готов на всички жертви. Христос, Когото и до днес считат за идеал по чувства, мисли и постъпки и стремежи, казва: “Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни.”

Кажете в душата си: Има един велик идеал за нас. Той е Божията Благодетел, Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина. Тя носи за нас условия за разумния живот, да се разшири, за да бъдем свободни. Тя съдържа в себе си нашето щастие, нашата свобода.

Първо трябва да служим на Бога, да знаем, че имаме един велик идеал. Какъв е този идеал? Велик идеал е да се стремим да бъдем съвършени като Бога; велик идеал е да дойде за нас този тържествен ден да се стопли нашата душа и да почувстваме поне за половин час от живота си, поне за един момент какво нещо е Великата Божия Любов, Която може да ни разшири толкова, че да обхванем в себе си целия свят. Велик момент е този да почувстваме връзката между всички същества, от най-малките до най-големите, да почувстваме това, великото, което наричаме “АМЕН” или “АМИН” или “АУМЕН”.

Вие трябва да имате възвишен идеал. Най-хубавото, най-възвишеното, най-красивото, най-силното, най-мощното, най-доброто, най-умното, най-правдивото, най-истинолюбивото – всичко от първа степен, това е великият идеал, високият идеал, който всички трябва да имате.

Идеалът на човешката душа трябва да стои на най-високото място. Този идеал води към безсмъртието. Де се намира той? – Във вечността, в света на неизвестното. Идеалът само тогава е идеал, когато неговото постижение е възможно във вечността.

Колкото по-висок и по-мъчно постижим е идеалът на човека, толкова неговите усилия и неговият стремеж да го постигнат ще бъдат по-големи. Идеите, които движат човека напред не трябва да бъдат нито материални, нито лесно постижими. Далечните, мъчно постижимите, Божествените идеали са красиви и привличат човешката душа.

Да кажете, че сте намерили своя идеал, това значи да сте намерили оня извор, от чиято вода постоянно черпите и придобивате сила; онова слънце, на което постоянно

се греее и придобивате живот; оная светлина, която определя посоката на вашето движение. Идеалът е прицелната точка, към която душата се стреми. Това е високият идеал.

Аз уважавам благото на всеки, но трябва да знаете, че има един по-възвишен идеал, той е благото на Царството Божие и от това благо зависи щастието на всеки народ. Върви ли се по този идеал, ще бъде добре за всички народи.

Вие трябва да живеете за цялото човечество; вие трябва да живеете за вселената. Значи, има по-висок идеал в живота ви от този, с който сега живеете. Този малък свят, в който сега живеете е един малък остров, една малка проекция от великия свят.

Ние искаме хората да служат на великия идеал на Любовта; ние искаме хората да служат на великия идеал на Мъдростта, ние искаме хората да служат на великия идеал на Истината, ние искаме хората да служат на великия идеал на Правдата и на Добродетелта и всички да бъдем велики музиканти и поети. И тогава, като видим един брат пред себе си трябва да изпитаем едно трепетно чувство, като че ли пред Бога. Човек трябва да бъде по сърце един велик извор, който постоянно да блика, да извира. Човек по своя ум трябва да бъде едно слънце, което постоянно да пръска светлина. Човек трябва да съдържа в себе си онази необятна широта /и простор/, в която всички сърца да се вместят. Когато някой ми говори за своята душа, аз разбирам цялата вселена. Когато някой ми говори за Божията Мъдрост, аз разбирам всичката светлина на безпределното пространство, която светлина никога не угасва. Когато някой ми говори за Божията Истина, аз разбирам тази вътрешна свобода, която съществува между всички същества.

Високият идеал е: човек да има: сърце чисто като кристален извор; ум светъл като Слънцето; воля твърда като диамант; душа широка като вселената; дух крепък като Бога и едно с Бога.

Това значи: Бъдете свършени като вашия небесен отец.

Трябва да се знае, че светът не може да се подобри отвън, а отвътре. Чудни са съвременните хора, когато искат да подобрят нещата отвън по един механически начин.

Важно е човек да се стреми към съвършенство и всеки да се стреми да изправи себе си. Индивидуалното изправление на личността е условие да се изправи народът и човечеството. Светът ще се изправи, когато се изправи единицата. Всеки човек трябва да каже: “Аз ще изправя живота си и светът ще се изправи”. Всеки човек има възможност да изправи себе си. Този момент е велик и важен в живота на индивида. Такъв трябва да бъде великият идеал на всеки човек, на всеки народ. Само с любов, с разумно слово, без убийства и кръвопролития, без измъчвания и изтезания се освобождават народите и хората.

Любовта е основата, върху която всичко се гради. Любовта е физическият живот на видимия Божествен свят. Без любов нищо не може да постигнете. Възвишеното, благородното у човека, това е неговата душа. Човешката душа, това е Божествената Любов. Твоята душа е сглобила всички клетки на организма ти. Тя ги отхранва и те растат и се развиват в своите способности и сили поради нея. Някои казват, че човешката душа е функция. Не, всичко е функция на душата, тя произвежда всичко. Тъй седи въпросът според новата философия.

3 КОЙ Е НАШИЯТ ИДЕАЛ?

Съвършенството, това е един вечен идеал не само за хората, но и за всички разумни същества.

Човек може да бъде съвършен в даден момент, но не може да бъде съвършен във всички моменти. Има моменти, когато всеки от нас е съвършен, съвършен е само за миг, но не и за винаги.

Под съвършенство се разбила простор, широта, най-голямата възможност, в която човек може да се прояви.

Само съвършеният човек може да прояви Любовта; само съвършеният човек може да прояви Мъдростта; само съвършеният човек може да прояви Истината, само съвършеният човек може да прояви Правдата, само съвършеният човек може да прояви Добродетелта.

“Бъдете съвършени, както е съвършен вашия Отец небесен”. Съвършени в Божията Любов, в Божията Мъдрост, в Божията Истина, в Божията Правда, в Божията Добродетел.

Важно е да се стреми човек към съвършенство, а що се отнася до великите добродетели: Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел, те постепенно ще дойдат и ще живеят заедно с него. Такъв трябва да бъде идеалът на всеки човек. Съвършенството представя идеал, за постигане на който Бог е всякога готов да помага.

Нека всеки постави в душата си високия идеал да живее най-първо като разумен човек и после като българин. Не само като разумен човек, а като служител Божи и най-после като Син Божи. Това значи да чувства импулса на цялата вселена, всичката небесна нейна красота, всичко възвишено и благородно в света.

Да познавам и прилагам великия закон на Любовта, който Бог е написал в твоята душа, това е идеалът, към който всеки съвременен човек трябва да се стреми. Вътрешният закон, написан в душата на човека е по-висок от всякакъв закон, писан на земята. Писани закони в Природата не съществуват! Истинските Божии закони са написани в сърцата и душите на разумните същества. Най-великият закон в света е Любовта.

Като изпълнява частично своя план всеки трябва да се съобразява с общия план на Битието. Този трябва да бъде идеалът на всеки човек. В света съществува една йерархия, според която всеки има определено място, което зависи от неговото развитие. Човек трябва да знае на кое място се намира.

Истината, това е свещеният идеал на човека. Тази свещена Истина осветява нещата. Тази велика Истина е създала сегашния човек. Ако човек живее, то е по причина на Истината. Тя е друг израз на Любовта. Истината е светлината на Божествения свят. Любовта е основата, върху която всичко се гради. Любовта е физическия живот на видимия Божествен свят. Възкресението на душите ще стане само тогава, когато те обикнат Истината. Обич към Истината, това е бъдещият идеал. Смисълът на живота седи в това да се възлюби Истината. Истината трябва да бъде с корона на главата на човека. Тя е необходима за съгласуване на своята душа, на своето тяло, на всички органи, на всички мисли и чувства. Съгласуването е основен закон, който всеки трябва да знае. Науката на бъдещето, на шестата раса ще започне именно с него.

За своя идеал ученикът трябва да бъде готов на всичко.

Идеалът е: всичко най-хубаво, най-възвишено и благородно. Да ядете най-хубавия плод; да имате най-чистата вода; да се стремите към най-хубавия и възвишен живот.

Идеалът на човека е да бъде като ангелите.

Абсолютна чистота! – физическа и духовна.

Абсолютна Истина! – никаква лъжа.

Абсолютна правда!

Абсолютно безкористие!

Абсолютна вяра!

Божественото учение борави с абсолютни величини.

Докато човек има идеал, докато има възвишен стремеж той може да постигне всичко. Той има крила.

Ако вие се свържете с онзи идеал, от който е произлязла симфонията на Бетонена, ще станете светии.

Идеалът е нещо живо. Идеалът, за който ние говорим и към който се стремим е нещо свещено, нещо възвишено и велико.

Ангелът може да бъде идеал за нашата душа. Ангелът като символ на чистота, интелигентност и мощност. Ако някой иска да има чистота в душата си трябва да пази образа на един ангел. Ако някой иска да има Божествената Любов в себе си трябва да пази образа на един ангел. Ако някой иска да бъде силен в душата си трябва да пази образа на един ангел, трябва да знае в какво седи тая сила. Човек да има такъв идеал – разбирам. Не е достатъчно да каже някой, че има идеал.

Смисълът на живота е да определи човек в що се състои неговият идеал. Идеалното е без промени и без изменение. Идеалът е същина, която съдържа целокупността на цялото битие в себе си. Този идеал, тази реалност съдържа всичко в себе си.

Идеалът е Бог като Велика Реалност в света. Бог е Любов. И първото проявление на този идеал в света, това наричаме ние обикновената човешка любов, за която всички говорят.

Искате ли да постигнете вечния живот, ще изхвърлите греха от душата си, а в душата си ще поставите великия идеал на безсмъртието.

/"Вехтото премина" – Нед. 6-ди IX с.т.IV/

Ако вярваш, ще влезеш в безсмъртието. Ако любиш, ще придобиеш светлина, знание и мъдрост. Ако обичаш Истината, ще влезеш във вечния живот и безсмъртието. Който вярва в Бога, във великия закон, ще придобие вечния живот./78-79/

Хората могат да се обикнат само като души. Когато обикнете някой човек като душа, вие няма да обръщате никакво внимание на неговите слабости и грешки. Вие сте разрешили една от важните задачи в живота си. Вие сте дошли до положението да изпълните волята Божия. Това е идеалът на всяка душа: Любов към Бога и изпълнение на Неговата воля.

/"Неразрешеното" – общ ок. кл. VI г. т.II/.